

Свобода Народам!

Свобода Людині!

За Українську Самостійну Соборну Державу!

М А Н І Ф Е С Т

ОРГАНІЗАЦІЇ
УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ
(ОУН)

Осінь, 1981

diasporiana.org.ua

Видання Української Центральної Інформаційної Служби (УЦІС)
Published by The Ukrainian Information Service Ltd.
200 Liverpool Road, London N1 1LF

З друкарні Української Видавничої Спілки в Лондоні
Printed in Great Britain by Ukrainian Publishers Ltd.,
200 Liverpool Road, London N1 1LF

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО VI ВЕЛИКИЙ ЗБІР ОУН

Восени 1981 року відбувся VI Великий Збір Організації Українських Націоналістів (революціонерів-бандерівців), в якому взяли участь умандатовані делегати і покликані учасники з усіх континентів, згідно з приписами Устрою ОУН. На VI Великому Зборі ОУН були заступлені всі генерації членів ОУН, а чисельно заступлені молоді кадри брали активну участь у нарадах і вирішеннях.

Великий Збір ОУН — це джерело влади і найвищий законодавчий орган ОУН, який вирішує питання ідеології, програми, стратегії визволення, зовнішньої і внутрішньої політики, визначає зміст культурної і наукової політики, виховання молоді і кадрів та встановлює загальні напрямні революційно-визвольної боротьби нації і спільного фронту поневолених народів. Великий Збір вибирає найвищі керівні органи ОУН.

VI Великий Збір ОУН розглянув політичне становище в світі, в російській імперії і зокрема в Україні, зосередив особливу увагу на всебічній аналізі сучасної революційної ситуації в Україні та в усьому комплексі російського імперо-колоніального панування. Центральною проблемою обговорення була загроза глибокої чи обмеженої термонуклеарної війни. Стверджено, що альтернативою до неї є національно-визвольні революції України й інших поневолених народів, які зсередини розвалюють російську імперію і комуністичну систему, джерело світових конфліктів та спричинника загрози термонуклеарної війни.

На основі висновків зі студій культурно-наукового сектора стверджено зформування української держави автохтонним народом, заперечено норманську теорію, відкинено як неправдиву теорію трьох Русей та віднесено генезу української нації до давніх часів перед нашою епохою.

Уточнено загальні напрямні розгорнення дальшої визвольної революційної боротьби всіх прошарків українського народу в усіх ділянках життя, протиставляючи російсько-більшевицькій системі окупації і накиненому російському способу життя український зміст життя, який може бути здійснений лише в українській державі. Стверджено необхідність національно-політичної цілеспрямованості всіх виявів спротиву і боротьби широких народніх мас проти різних проявів ворожої окупації.

VI Великий Збір ОУН ствердив необхідність вирощування кадрів для розгортання визвольної боротьби як її організатора і унапрямолюючого керівника. Підкреслив потребу військової підготовки та мілітаризації народу. Особливо важливим є виховання українського молодого покоління в дусі національних традицій і почуття обов'язку активної боротьби за українську державність.

Проаналізовано різні засоби русифікації, якою окупант намагається охопити всі ділянки життя, від мови почерез зміст культури до колгоспної системи, і опрацьовано методи боротьби з нею — системою українських вартостей та ідей. Відкинено концепцію еволюційного шляху визволення поневолених народів з російського окупаційного ярма, як інспіровану окупантом ідею для збереження імперії. Опертя визвольних акцій на імперську конституцію СРСР чи заключені імперією міжнародні договори було б самообманом, бо в їхній основі лежить мета зберегти і поширювати імперію.

Засуджено воююче безбожництво й екуменічний діалог з російською імперською православною церквою і підкреслено необхідність екуменізму з українськими катакомбними Церквами.

Схвалено дотеперішню зовнішню політику ОУН і напрямні для дальшої діяльності на базі концепцій АБН.

VI Великий Збір проаналізував становище української діаспори як нерозривної частини української нації і накреслив напрямні її дальшої діяльності для її внутрішнього скріплення та всебічної допомоги українському народові на Рідних Землях і в усій імперії у його боротьбі за Українську Самостійну Соборну Державу. Окремо наголошено потребу продовжувати оборонні акції у цілому світі на захист українських політичних в'язнів, зокрема тих, які зі зброєю в руках боролись за українську державність.

VI Великий Збір ОУН, який відбувся у 40-ву річницю відновлення Української Державности Актом 30 червня 1941 року, ствердив правильним зберігання і продовжування цього найновішого періоду української державности в діях Українського Державного Правління, ОУН, Української Повстанської Армії і Української Головної Визвольної Ради. Стверджено, що всенародне відзначення 50-річчя ОУН було теж схваленням правильности дотеперішньої визвольної політики і боротьби ОУН.

VI Великий Збір ОУН схвалив привітання українському народові, українським катакомбним Церквам і їх Ієрархії, Патріярхові Йосифові I, націоналістам-революціонерам й усім борцям за волю і державність України, зокрема всім тим, які караються в російських тюрмах, концтаборах, психушках та на засланні.

VI Великий Збір ОУН заслухав і обговорив звідомлення голови Проводу, членів Проводу, Головної Ради, Головної Контролі та Головного Суду ОУН і схвалив їхню діяльність.

VI Великий Збір ОУН обрав головою ОУН і головою Проводу ОУН Ярослава Стецька, визначену Устроєм кількість членів Проводу, голів і членів Головної Ради, Головної Контролі і Головного Суду ОУН. Схвалено Постанови, Маніфест до Українського Народу, Звернення до Поневолених народів, до Народів вільного світу, до Української молоді і до Української еміграції.

VI Великий Збір ОУН відбувся у часі тяжкої світової політичної кризи і в свідомості великої загрози гльобальної катастрофи, опрацював і дає українську концепцію її розв'язки так для визволення українського й інших поневолених народів, як і для врятування світу від термоядерного знищення.

VI Великий Збір ОУН розпочинає черговий етап революційно-визвольної боротьби України у свідомості, що ОУН — це нерозривна складова частина української нації як її авангард у боротьбі і що спільними зусиллями всього народу відвоюємо нашу волю і незалежність.

*Президія VI Великого Збору
Організації Українських Націоналістів (ОУН)*

МОЛИТВА НА VI ВЕЛИКОМУ ЗБОРІ ОУН

Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа, Амінь (3 р.).

Господи Боже, Творче неба і землі! Ти в своєму Провидінні покликав до життя кожний нарід і кожному народові призначив волю і долю! Ти покликав до життя і Український Нарід і казав йому жити на грані двох світів — Європи й Азії.

Ти, Всевидючий Боже, обдарив його не тільки молоком і медом текучою землею, але й вплив у серця Українського Народу любов до вільного і свободного життя. Не тільки любов, але Ти, Боже, дав цьому народові силу, міць і завзяття тієї волі і свободи боронити і захищати перед навалами ворогів.

Крім цього, Ти, Вселаскавий Боже, призначив Українському Народові ще спеціальну місію-післанництво бути авангардом у боротьбі за свободу народам і людині.

Від самого зарання нашої тисячолітньої історії — Український Народ гідно сповняв Твої заповіді. За волю і свободу, за правду і справедливість, за Церкву і Нарід. На жаль, цієї волі ми ще не маємо. Як її здобути, Тебе, Боже, благаємо. Вкажи нам правильну путь, як дійти до обігваної землі — Вільної України. Бо в тій цілі ми відбуваємо оцей черговий Великий Збір. Зішли на нас Духа Святого, Духа розуму, Духа істини, як зіслав Ти на своїх Апостолів у виді вогненних язиків, які навернули весь світ на віру Христову, які покорили под нозі Твої всякого врага і супостата.

Ми, націоналісти, є і хочемо далі бути тими Апостолами, тими хрестоносцями, щоб вивести Нарід з дому неволі і завести до святого українського Сіону — Золотоверхого Києва.

На кінець благаємо Тебе, Отче Небесний, як вірні твої діти: пошли з небесних висот безсмертного вічного духа Степана Бандери, щоб він на цьому найважливішому історичному Великому Зборі нами невидимо керував, щоб інстинктом наших душ і серцець його приявність ми відчували, його ідеями кермувались, а його наслідників, теперішньому нашому Провідникові Ярославу Стецькові вірно служили і йому повинувалися, щоб він довів нас до нового Акту 30 червня, але вічно тривалого.

Ісусе Христе, Пречиста Діво, Мати і Царице України, благословіть цей Великий Збір, щоб тут між нами вітало і нам просвічувало весь час нарад братолюбіє і єдинодумліє. Амінь.

»Боже, вислухай благання« (співали всі учасники).

М А Н І Ф Е С Т

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУН)

Шостий Великий Збір Організації Українських Націоналістів (ОУН) — найвищий революційний керівний і політично унапрямолюючий орган національно-визвольної боротьби Української Нації під сучасну пору — звертається до Тебе, *Український Народе*, у великі вирішальні хвилини світової історії, у визриваючій революційній ситуації у російській тюрмі народів — ССРСР і його сателітних країнах, у період революційних зламів у всьому світі.

Народе наш незламний, Народе Героїв, нескорених Борців!

Сорок років тому, дня 30 червня Року Божого 1941, волею Твоєю з почину Організації Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери Народні Збори під головуванням Ярослава Стецька проголосили у городі Льва відновлення Української Держави з благословенням обох наших історично-традиційних Церков — проти волі, відома й згоди Німеччини. Цим Актом розпочався найновіший період української державности, з двофронтовою війною проти обох найбільших воєнних тоталітарних колоніальних тираній того часу — большевицької Росії і націонал-соціалістичної Німеччини — смертельних ворогів України й інших поневолених ними народів.

Понад десять років тривала двофронтова війна України, організована збройним підпіллям ОУН і Українською Повстанською Армією (УПА) під командуванням ген. Романа Шухевича—Тараса Чупринки, який був віцеміністром оборони в Українському Державному Правлінні (УДП) під головуванням Ярослава Стецька. Після ув'язнення Степана Бандери, Ярослава Стецька й членів Державного Правління, з яких трьох гестапо замордувало, як теж ув'язнення великої кількості членів ОУН і українських патріотів та запроторення їх на довгі роки в нацистські концтабори, Українська Головна Визвольна Рада (УГВР) під керівництвом ген. Романа Шухевича продовжувала державницьку діяльність Українського Державного Правління (УДП), яке ніколи не димісіювало, відкинувши ультиматум Гітлера.

Москалі з альянтами, щоб перемогти Німеччину на Сході, потребували 1418 днів, а Україна боролася збройно, зразу проти двох окупантів, понад десять років, і так довго проіснувала, хай лише на частинах української території, українська народна влада! Україна вступила у війну проти Німеччини вже 30 червня 1941

року, а США були вманевровані у цю війну щойно у грудні 1941.

Російська імперія коляборувала з нацистською Німеччиною в роках 1939-1941, постачаючи їй збіжжя, паливо, техніку. Провокаторами Другої світової війни були нацистська Німеччина й большевицька Росія, НСДАП (Націонал-Соціалістична Німецька Робітничка Партія) і ЦК КПСС.

Українська національно-повстанська (підпільна) Держава — УДП-ОУН-УПА-УГВР — вела війну теж проти пакту трьох держав: ССРСР, Польщі та ЧСР, заключеного 1947 року, а героїка наших Лемківщини і Холмщини врятувала мільйони українців Західноукраїнських і Центральних Земель від депортації, від масового геноциду, бо навіть Сталін злякався розбудженого Фенікса — повсталі України.

Українські Брати і Сестри!

Україна — це революційна проблема світу зі своїм динамічним незнищеним революційним потенціалом, творчістю свого талановитого народу, винахідливістю його генія, системою своїх вартостей і ідей оновлення, кількістю населення, економічним потенціалом, геополітичним положенням. З відвоюванням нашої державності валиться російська імперія і ліквідується комуністична рабська система. А з цим міняється до основ політична мапа світу, бо приходить справедливий лад на національно-державній засаді — проти імперіяльної.

Звертаємося до Тебе, Народе наш, як вірні сини й дочки Твої, які не мають на меті нічого іншого, як Твоє добро, Твою волю і Твою народовладну, себто керовану Тобою, нашу рідну українську державність.

Ми боремося за те, щоб Ти міг користуватися усіми тими правами й привілеями, якими користується кожний вільний суверенний нарід світу, як господар на своїй землі.

Ми не боремося за владу для себе, за привілеї і добробут для нас, бо Ти знаєш, яка наша доля: тюремні каземати, розстріли в застінках КГБ, десятки років кацетних знущань, голод і холод, знущання катів над нами — Твоїми синами й дочками, воїнами ОУН і УПА, підпільниками. Не особисте щастя усміхається нам! Нас пече лише сором неволі, ганьба, завдавана нашій великій, героїчній, висококультурній Нації московськими тиранами! Сором і ганьбу неволі хочемо стерти з обличчя Нації великої, яка бореться за найблагородніші ідеали людства. Бо де ж могила Головного Командира УПА? Де могили тисячів і тисячів тих, що впали з-поміж нас на полі слави за волю і долю Твою? Їх не знають

матері, ні сестри, ані дружини, ані діти наші! Наші могили розривають москалі, наших подруг і друзів вішають, видовбуючи очі! Не видніють на нашій землі навіть могили Невідомому Воїнові України. Але ми знаємо, ми віримо в одне: нема неведомих воїнів за правду, за волю, за честь, за незалежність Нації, за Божу справедливість, бо всі вони відомі Богові! Будуйте і сипте могили в Україні далі й незмінно з написами на них: »Відомим тільки Богові Героям України«.

Сьогодні різні племена, без державних чи національних традицій, втішаються вже державною незалежністю, а Ти, Народе-велете, обдурений ворогами-москалями, ще далі в неволі! Але час Твій надходить нестримно й закономірно. Провидіння особливо над Твоїм післанництвом свою руку тримає. Людство розвивається під тиском визвольної боротьби поневолених народів у напрямку розвалу всіх імперій світу, всіх штучних багатонаціональних конструкцій на національні суверенні незалежні держави досі уярмлених народів. Прапор цього розвитку підняла Україна, як пробойова сила національно-державної Ідеї — проти колоніально-імперіяльної, нації проти імперії. Україна стала проти Росії! Київ станув проти Москви! Св. Софія і Св Юр станули проти Кремля і Загорська! Загорськ — це символ цезаропапистської т. зв. церкви імперії, як Кремль — це символ воюючого безбожництва і катівні людей і народів. Процес розвалу імперій хвилево затримався на кордонах російської імперії через нерозумну політику західних альянтів, бо замість піти походом одночасно проти диявола і велзевула, вони, західні альянти, одного вбили, а другого врятували й допомогли розбудувати його світову імперію.

Боже Провидіння визначило Тобі, Народе наш, велике післанництво: ідейно-етичне, світоглядно-політичне, духово-релігійне оновлення людства в сенсі героїки життя, визвольного націоналізму, катакомбного християнства, що знаходить призначення людини, як Богоподібної істоти, у службі вищим благородним цілям, а не виключно життєвому матеріалізму, гедонізму, мамоні. Служіння духовим вартостям, служіння власній Нації, шануючи право кожної нації на незалежність і волю, права кожної людини без різниці раси, віровизнання, національної приналежності — це наша благородна мета. Гряде революція духа, моралі, етосу вільної праці, культу героя, пошани до аскета, свободи, яка творить рамки для здійснення вищих вартостей, тобто ідеї справедливості для всіх — без холопа і без пана, без рабів і без тиранів, без експлуататорів і експлуатованих, щоб були Люди на землі — твори Всемогутнього Бога; щоб були вільні й незалежні у своїх

державою нації, як думки Бога, як основи Божого порядку на землі, героїчної гуманності і людяності — проти царства ненависти і деспотії. Як гине у свідомості Людини абсурдність існування поняття безправного раба, невільника, так гине і колоніалізм, як протилюдська й проти-Божа злочинна система уярмлення народів.

Народе наш!

Тому сорок років, у вирішальних хвилинах світової історії, коли на її терезах важилася доля численних народів — об'єктів нападу двох диявольських систем: большевизму й нацизму, — своїм Маніфестом з грудня 1940 року ООН проголосила принципи справедливого ладу у світі проти обох тоталітаризмів і колоніальних імперіялізмів, і в ім'я їх станула зі зброєю на бій ідей і концепцій.

Двофронтна війна України, в ім'я ідеї Свободи Народом і Свободи Людині, закликала уярмлені народи Сходу і Заходу стати спільним фронтом проти обох нелюдських систем тиранії та імперо-колоніалізмів, і одночасно знищити обидві сатанічні расистські антилюдські імперії, а на їх руїнах побудувати систему національних незалежних держав у їхніх етнографічних межах, тобто світ без колоній і імперій, світ без рабів і їхніх панів-деспотів. Це був далекосяжний задум-крок Твоїх синів і дочок з ООН і УПА, що їх свідомою правди був Акт 30 червня 1941 року і факт створення Антибольшевицького Б'юро Народів (АБН) 21-22 листопада 1943 року.

Національно-повстанська, підпільна Держава (УДП-ООН-УПА-УГВР) проіснувала десять років. Вироблена нами повстансько-революційна стратегія, яка при її застосуванні могла б принести найменше жертв при знищенні обох деспотій, лишилася дороговказом, наймодернішою стратегією. Модерна стратегія ведення визвольної війни в епоху атому й електроніки не є ще збагнута Заходом, коли свідомі своїх цілей народи, озброєні в повстанських революційних лавах, ідуть на барикади. Приклад цієї нової стратегії дали ООН і УПА, які врятували нашу Націю від знищення німецькими й російськими загарбниками.

Пересторога-дороговказ України не був збагнаний альянтами. Ми залишилися самі проти усіх сильних цього світу. Але ідейно й морально ми не програли! А коли впали вперше атомові бомби, коли прийшла загроза атомової війни, то ще чіткіше вирізбилася наша, українська альтернатива.

Наш рідний Народе!

У цій страшній епосі термоядерного зброєння Україна несе порятунком людству своїм глибоким розумінням духу, ідеї, волі, національної незалежності, які є сильнішими від термоядерних бомб. Ахіллесовою п'ятою тюрми народів — російської імперії (СССР з сателітами) — є поневолені нації, які творять дві третини населення імперії. Національно-визвольні революції і розвал зсередини большевизму й імперії — ось шлях порятунку світу від атомового знищення! Україна, у спілці з поневоленими націями, черговий раз представляє цю альтернативу, як і перед сорока роками, волелюбному світові, як вихід зі страшної кризи людства.

Від імені Українського Народу й усіх уярмлених народів заявляємо всьому волелюбному людству, що, будучи в цьому столітті понад 60 років у стані війни проти Росії й комунізму та чотири роки проти Німеччини й націонал-соціалізму, незмінно будемо вести своїми революційними методами визвольну війну спільно з іншими народами, як нова ідейно-політична й духовна суперпотуга, озброєна також і модерними технологічними засобами. Наші сини мають у руках також і модерну зброю, яку примушений їм дати окупант.

І оце поновно, з повною відповідальністю за врятування людства перед атомовою катастрофою стверджуємо, що немає перемоги Заходу над большевицьким злом без співпраці з Україною і іншими поневоленими народами на базі визнання нашої політичної концепції ведення війни й нашої політичної мети — розвалу російської імперії на національні незалежні держави — України й інших поневолених націй в їхніх етнографічних кордонах та нашого типу ведення війни — всенациональної революції народів всередині імперії й большевицької системи проти російських загарбників.

Закликаємо всі народи, зокрема давно й новопоневолені Московією, від афганців і ангольців до в'єтнамців і поляків, всі народи ісламу, — включитися у наш фронт *визвольної революції*. Для повсталих народів національні революції приносили найменше жертв, а найбільше жертв забирали імперіялістичні війни, до яких їх приневолювали імперо-колоніалісти. Український Народ утратив в імперіялістичній Другій світовій війні мільйони людей за чужі інтереси, а у своїй власній, і то двофронтній війні, всього кількадесят тисяч воїнів, обороняючи свою країну повстансько-революційними методами проти російських і німецьких загарбників і в обороні своєї Української Держави. Проти національно-

визвольних революцій борються лише лицеміри, зрадники і вороги волі даних народів!

Народи вільного світу!

Ми закликаємо знищити зсередини ворога людства — без атомової війни, при допомозі поневолених народів! Пропонуючи нашу альтернативу, ми перестерігаємо усі вільні нації світу: не нехуйте нашу потенційною і дієвою силою і не пробуйте вживати термоядерної зброї на наші країни, уярмлені російськими безбожницькими тиранами, — лише тому, що Заходові не вистачає конвенційної зброї через його культ гедоністичного вигідного життя! Тиранія вже не викликає в поневолених страху перед терором. Страх вже зламаный! Приходить епоха революцій і визвольних воєн. Або Захід стане по боці революцій, або ж реакції, тобто зберігання комуно-большевицької системи й російської імперії. Перед визвольними націоналізмами не втримається ніяка термоядерна зброя, бо вона теж є в наших руках. *Нації повстали, їх нічим не зламати!*

Захід знехтував у Другій світовій війні українську альтернативу. Тепер її не знехтують вільні народи в Третій світовій війні, якщо не схочуть самі зі своїми жінками й дітьми піти з димом пожеарів. На терезах історії лежать: советська, тобто російська расистська супернація — і мозаїка національних культур, нації як думки Бога, одиниці-люди як Богоподібні істоти, природний органічний порядок світу; нації — проти імперій, воля і національна незалежність — проти рабства й національної неволі, людство із сотнями націй, які несуть свій вклад у Божу скарбницю духової творчості, ідея соціальної справедливості і справедливого розподілу дібр — проти їх акумуляції в руках тоталітарної супер-держави й етатистичної системи чи фінансового капіталізму, з нівеляцією приватної власності як масового явища також на засоби продукції.

Минув час, коли велика, могутня, з багатотисячорічними державними, національними й культурними традиціями Українська Нація була лише предметом історії. Україна не буде новою Гірошімою чи Нагасакі! Вона не буде місцем для термоядерних воєнних експериментів суперпотуг! Жодним лихим силам цього світу не вдасться обезцінити нашу Націю, Націю героїв і борців, яка одночасно боролася проти злочинних народобивчих колоніальних систем большевизму й нацизму, понісни гекатомби жертв. Це злочин супроти Бога і людства — намагатися дискредитувати носіїв великих ідей оновлення в душі героїки життя і визвольного

націоналізму, а тим самим намагатися захитати й їхню єдино спасенну розв'язку рятунку світу від знищення большевизмом.

Визвольна революція є єдиною альтернативою до атомового всезнищення!

Тому одна радіостанція ОУН стократно важливіша у боротьбі проти большевизму, як десятки атомових бомб. Одна повстанська частина, яка оперує на території ворога, стократно важливіша, ніж атомові бомби, яких рикошет смерти відчув би не лише Київ, але не менше і Вашингтон! Національні революції визволяють народи, атомові війни винищують їх!

Ми — ОУН-УПА — воювали на два фронти, а українці-червоноармійці також штурмували Берлін, який так як Москва потоптав ідею Української Самостійної Соборної Держави і поневолював український нарід. Вони теж сподівалися скерувати зброю у відповідній ситуації, після перемоги над Німеччиною, проти російського окупанта в боротьбі за Українську Державу. Це — мементо для НАТО!

Український Народе!

Ти — автохтон на своїй землі. На від віків замешкалих Тобою просторах, Ти несеш у собі спогад тисячоліть людини, почавши від палеоліту. Коренем своїм сягаєш найрозвинутішої культури Трипілля, найвищої тогочасної хліборобської цивілізації Сходу Європи. Під якою б назвою Ти не почав формувати державне життя на своїй землі, Ти є Той, що створив могутню Антєську державу. Ти був творцем потужної держави — Київської Русі-України, яка найвище підняла знамено віри Христової і Руської Правди, що стали місією Твоїого життя, яку Ти продовжував у Галицько-Волинській державі після того, як під татарською навалою впав золотoverхий Київ. І коли Тобі та усій Європі великою загрозою стала турецько-татарська потуга, Ти протиставив свої груди на Січі Запорозькій, створивши Гетьмансько-козацьку державу, яка зброєю боронила Тебе перед польськими і московськими наїзниками. У цьому столітті, після довгої неволі, Ти знову збройною рукою відновив свою державність у формі Української Народньої Республіки, чи на короткий час самостійної Гетьманської Держави, щоб, після розчетвертування землі Твоєї окупантами, не зважаючи на голодову облогу і масовий терор московського наїзника, знову продовжувати боротьбу за державність (УВО, ОУН, СВУ, СУМ), суверенність і соборність, відновляючи її у кожній ситуації навіть на клаптику української землі, чого свідощвом — Україн-

ська Карпатська Держава (Карпатська Україна), яку здавив новий займанець.

У двофронтовій війні Ти твориш *найновіший період* Української Державности. На захист Української Держави Ти вилонив із своїх надр Українську Повстанську Армію (УПА), що спільно зі збройним підпіллям ОУН закріплювала Твою державність на широких просторах Твоїї землі впродовж десяти років. Усі згадані епохи були епохами *нашої державности* не лише як адміністративної форми, але як духовної якості, про що й навчав Патріарх Йосиф I у своєму Патріаршому Посланні з нагоди 40-річчя відновлення Української Держави.

У 1979 році ми відзначали світлу річницю 50-річчя створення ОУН, нашої всенациональної Організації, яка стоїть понад інтересами окремих соціальних груп, ставить добро всієї Нації понад усе партикулярне, яка культивує ідеал героя, як приклад для молоді, що має жити й прагнути жити вічним, а не лише дочасним, не виключно матеріальним, яка культивує етос вільної праці, щоб у творчій праці вбачати радість життя, а не кару Божу.

У 1981 році ми святкували 40-річчя відновлення нашої Державности з 30 червня 1941 року. 1982 року будемо святкувати сорок-річчя нашої героїчної Української Повстанської Армії (УПА). Незабаром будемо відмічати 1000-ліття хрещення Руси-України — християнства Києва, а не Москви, якої тоді ще не було, коли Київ був вже центром культури й науки, світочем, Атенами Сходу Європи. Передхристиянська чи християнська Українська Держава на нашій землі, з волі нашого народу — це була наша рідна Держава.

Український Патріархат є складовою частиною духової держави. Він своєю генезою сягає часів перебування св. Андрія в Україні, на Київських горах. Патріарх України — це прямиий наступник Апостола св. Андрія. Патріархат України — це виклик Росії, яка не має права до патріаршого зверхництва над Україною. До того ж Московський патріархат був досягнений симонією (перекупством) і вимушений на Царгороді. Бій за Український Патріархат — це теж бій за первородство Києва над Москвою. Український Народ прагне до з'єднання українських Церков в одну єдину Патріаршу Церкву з волі Народу і з волі Ієрархії наших Церков, що може статися лише шляхом добровільного зговорення. Сучасний бій, що його підняв Патріарх Помісної Української Католицької Церкви Йосиф I, є всеукраїнським боем, що поборює насильство і безправ'я Загорська говорити від імени християнської України і православних Церков Сходу взагалі. Ще раніше цей бій розгорнув Великий Митрополит-Мученик Української Автокефальної

Православної Церкви Василь Липківський, який зірвав з московською патріархією і повернувся до Церкви перших віків християнства. Обидва наші Владики прагнули того самого, як великі Сини України, Мученики за неї і за її Церкву. Українське патріотичне громадянство бажає з'єднання наших православних Митрополій в єдину Українську Автокефальну Православну Церкву, як протиставлення московській патріархії. Воно сприяє завершенню нашої Православної Церкви Патріархатом.

Український Народі!

Твоя незмінна мета — здобути владу на українській землі, на всій нашій етнографічній території. Без влади не будеш мати ні волі, ні землі, ані вільного користування продуктами своєї праці. Щоб добитися своєї рідної влади, мусиш мати силу. А сила — це ідея, організованість і зброя, якою остаточно здобувається влада, бо окупант ніколи добровільно не залишить нашої, медом і молоком текучої, рідної землі. На силу треба відповідати силою, а не риданням. Зброя у Твоїх руках! У лавах советської армії — Твої сини-бійці. Виховані Тобою, вони повернуть зброю проти російського наїзника нашої землі. У їхніх руках зброя! Ти не безсилий!

Народе наш! Прийшла пора перестати бути гарматним м'ясом для будь-якого окупанта! Бери свою долю у власні руки! Не сподівайся, що Тебе визволять чужинці. Свобода з ласки не є свободою! Це тим більше, коли чужинці йшли б проти цілей революції і прагнули б зберігати цілість імперії. Военний конфлікт може бути нагодою, але ніколи ставкою у визвольній боротьбі поневолених народів.

Нам нічого шукати в Афганістані — країні борців, які прагнуть волі як і ми, ані в Анголі, В'єтнамі, Камбоджі, Кубі, Польщі чи в Нікарагуа або Східній Німеччині, Етіопії чи Лівані, в Болгарії чи Кореї, Монголії, Грузії, Туркестані чи іншій країні. Ми прагнемо допомогти народам визволитися з російського ярма, а не допомагати москалям їх уярмлювати. Наше післанництво — воля і державна незалежність; московська мета — уярмлення і рабство!

Українці для України! Усі ми маємо служити нашій Батьківщині, а не її катам. Український народ є господарем-сувереном своєї прадідної землі, але всі жителі України — наші брати і сестри, при умові, що разом з нами валитимуть російську імперію і польову систему та гнатимуть геть наїзника з нашої землі! Наш друг не тільки той, хто голосно про це заявляє, але передусім той, хто бере зброю і йде плече-в-плече з нами до кривавого бою на

смерть і життя проти російського окупанта. Робитиме це уроженець України — росіянин, виправдає себе як громадянин України.

Український Народе!

ОУН несе справедливий державно-політичний і соціально-економічний порядок, в основі якого лежить добро Української Нації, добро родини, добро одиниці. Це не буде лад капіталізму на руїнах комунізму. Це буде лад народовладдя, демократії української, яка виростає з духовости, нашої рідної правовости, соціальних традицій, суспільного ідеалу Українського Народу. Це буде, як того прагнув Шевченко, лад без холопа і без пана: «Врага не буде, супостата, а буде син і буде мати, і будуть люди на землі!»

Націонал-соціалізм, фашизм — не були націоналістичними рухами й ніколи самі себе так не окреслювали.

Націоналізм, український визвольний націоналізм — це антирасизм, антиімперіялізм, антиколоніялізм, анти тоталітаризм, антикомунізм, антикапіталізм. Хіба імперіялізм не був питомий також демоліберальному ладові? Великобританія була в метрополії демократичною країною, а одночасно мала найбільшу у світі імперію. Президент де Голь — проти волі французьких соціалістів та різної барви лібералів — пішов назустріч альжирському народові і зрікся там колоніального панування.

Націоналізм — це ще в багатьох відношеннях нездійснена система життя; він вважає, як учив Шевченко, членів Нації синами й дочками, братами й сестрами однієї Матері-України («Живих, мертвих і ненароджених»).

ОУН, як заповіла в своєму Маніфесті в грудні 1940 року, у протиставленні націонал-соціалізму і большевизму, несе Українському Народові повне його рідне народовладдя, а дійсного народовладдя нам немає потреби в когось учитися. Наша Запорозька Січ, наша козацька, а також княжо-королівська доба не знали рабства. Нам його принесли загарбники-чужинці! Вільне, пряме, таємне, всенародне виборче право визначить притаманну українській правовості й духовості та суспільному ідеалові владу; ця влада загарантує право приватної власности не лише на продукти, а й на означеного роду засоби праці, зокрема приватну власність хлібороба на землю, бо дійсно вільною людиною є тоді, коли й економічно вона є незалежною від накиненого їй наглядача. Наша держава дбатиме про цілісне добро Нації, про добро родини й добро одиниці, гарантуючи їм усі права. Зникне визиск однієї кляси іншою, не буде кляси комуністичних експлуататорів і кляси капіталістів та

помічників. Держава плекатиме культ героїки життя, культ посвяти для друзів своїх, ради добра іншого, а не власного самолюбства чи клясового, клікового або мафійного інтересу. Сам народ у вільно вибраному законодавчому органі визначатиме бажані йому форми власности на засоби продукції, щоби і форми власности забезпечували свободу і справедливість.

Програма ОУН, схвалена IV Великим Збором ОУН і наступними Зборами з'ясовує погляд ОУН на усі проблеми життя з точки бачення інтересів цілоти Нації, родини й одиниці.

Український Народе!

Підпалювачами війни, які намагаються завоювати світ, є большевики, є російські імперіялісти-шовіністи-колоніялісти. Вони — провокатори нової світової війни!

Гасло ОУН: Геть світову війну! Геть імперіялістичні війни! Геть загарбництва чужих земель! Геть з атомовою зброєю! Геть російські війська з Афганістану! Геть з Польщі, Туркестану, Білорусії, Литви, Грузії, Азербайджану, Угорщини, Чехії, Словаччини й інших поневолених країн! Геть, Московіє, з України! ОУН — за визвольну революцію народів, яка зсередини завалить тюрму народів — ССРСР і знищить большевизм, тиранію, рабство, колхозну систему, суцільний етатизм, насильне панування імперо-колоніального російського окупаційного режиму, комунізму над народами й людьми. Визвольна революція знищить русифікацію, тобто російський стиль і зміст життя в Україні й інших уярмлених народів. Владу перебере український нарід, як суверен своєї прадідної землі.

Поневолені народи в російській імперії! Перетворюймо російські колоніальні війни в національно-визвольні революції, в національно-визвольні війни проти російського імперіялізму, за розвал імперії і знищення комуністичної рабської системи! Визвольна революція народів, а не імперіялістична війна, завалить тюрму народів! Ми маємо зброю в наших руках — повернім її проти окупанта! Окупант не може кидати атомових бомб і подібної зброї на революціонерів, на міських чи гірських, лісових чи сільських повстанців, бо цим одночасно нищив би і сам себе, свої вірні кагебівські чи емведівські вислужницькі частини і своїх колоністів, які десятками мільйонів заселяють наші землі. Пілоти, пам'ятайте, що ви везете нищівні бомби проти своїх народів. Повертайте їх проти своїх гнобителів — проти центру імперії, де сидять наказодавці, міжнародні терористи. Визвольна концепція АБН — ваш дороговказ!

Центр світового тероризму — Москва, Кремль. Там організують мордування тих, які стоять за правду, за волю, за справедливість, за дружнє співжиття між народами, за справедливий мир! Москва вбила Симона Петлюру, Євгена Коновальця, Степана Бандеру; з рук Москви впав у бою геройською смертю Головний Командир УПА ген. Роман Шухевич—Тарас Чупринка.

Не надіймося, що НАТО чи США розпочнуть нас визволяти. Починаймо самі діло визволення. Світ допомагає лише сильним. Світ не любить прошаків. Не стріляйте на афганських борців за свободу — а на кремлівських імперіялістів, катів народів!

Наше звернення скеруємо теж до росіян!

Не треба приховувати правди, що не лише провідна верства, але російський нарід є носієм російського імперіялізму. Без його активної підтримки російська імперія давно розпалася б. Большевизм — це твір російської духовости, як це стверджують теж визначні російські мислителі. Ненаситний російський імперіялізм з його месіанізмом під прикриттям панславизму, «оборони православія», світової комуністичної революції, чи т. зв. визволення колоніяльних народів має остаточною метою завоювати світ. Чи вірить російський нарід, що волелюбне людство буде незмінно толерувати колоніяльні імперіялістичні підбої Москви?! Чи думає російський нарід, що він встоїть проти всього свободолюбного світу і зокрема проти уярмлених народів, які вже творять в російській імперії 2/3 населення?! Недавно сказав український політичний в'язень Москви: «Нехай не надіється Росія, що буде вічно топтати гідність народів». У добі закономірного розвалу імперій *закликаємо російський народ* зірвати зі своїми загарбницькими зневоленнями народів і людей, а задовольнитися своєю національно державою на своїх корінних етнографічних землях, не чекаючи кінця подібного до націонал-соціалістичної німецької імперії.

Наш особливий заклик до тих, які безпосередньо зброєю підбивають народи: *Російські вояки, за кого ви воюєте?* За тюрму народів і людей! За поневолювання все нових народів! За світовий концтабір КГБ! За кого віддаєте життя? За кайдани, що їх накладаєте на волелюбні народи і людей! Кидайте зброю, або скеруйте її проти ваших вождів, бомбардуйте Кремль і кінчайте з тиранією і рабством! Ніхто не прагне нищити вашої держави на вашій корінній етнографічній землі. Живіть собі там як спокійні люди, які прагнуть волі й миру для своїх дітей і внуків. Зробіть чимскоріше порядок зі своїми загарбниками і грабіжниками, щоб

не зустріла вашу країну доля, гірша нацизму. Кінчайте самі з тиранією й імперією, заки скінчать із нею у страшній боротьбі уярмлени народи! Щадіть кров і життя своїх дітей, жінок, братів і батьків! Ми не прагнемо помсти, але ми прагнемо волі й незалежності! Будуйте свою російську державу на своїх землях, але геть із земель усіх поневолених народів, геть із нашої України!

Українці!

Наше спасення — одночасні національно- і соціально-визвольні революції поневолених народів проти імперо-колоніяльного російського рабства і большевицької системи.

Наша доля в наших руках. ОУН — наш прапор, наш орієнтир. Всі народи світу прагнуть волі й незалежності і всі бажають уникнути атомову війну. ОУН проєктує альтернативу до неї і, за Лесею Українкою, твердить: «Хто визволиться сам, той вільний буде; хто визволить кого — в неволю візьме».

Свободолюбні народи і люди всього світу, єднайтеся для спільної боротьби проти російського імперіялізму й комунізму — за незалежність народів і свободу людини під прапорами АБН!

Нескорені Брати і Сестри!

Організація Українських Націоналістів — це заприсяжена когорта борців за ідеї України, за українську правду, яка переможе тоді, коли переможними будуть її носії, що для неї живуть і готові за неї вмерти. «Здобудеш Українську Державу, або згинеш у боротьбі за неї» — це наша заповідь. Тримайте високо наш національний синьо-жовтий прапор волі і золотий історичний державний символ — Тризуб!

Свобода Народам! — Свобода Людині!

Київ проти Москви!

Слава Україні! Героям Слава!

VI Великий Збір

Організації Українських Націоналістів (ОУН)

Місце постою, 1981 Р.Б.

М А Н І Ф Е С Т ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (Грудень 1940)

VI Великий Збір ОУН урочисто підтвердив незмінну правильність і далекосяжну політичну передбачливість змісту Маніфесту ОУН з 1940 року, якого ідеї, після більше сорока років, повсякчасно актуальні й зобов'язуючі в національно-визвольній боротьбі ОУН. Цей Маніфест ОУН був сміливим визовом революційної ОУН обидвом тоталітаризмам — німецькому і російському націонал-соціалізму й комуністичному-більшовицькому, та ідейно-політичною базою державного будівництва, заініційованого Актом 30 червня 1941 року. Текст Маніфесту ОУН з грудня 1940 року наступний:

*

Існуючий політичний уклад сил у світі, що насильно здавлює вартісні та життєздатні народи, валиться від їх визвольних ударів. Московська імперія — ССРСР — сьогодні складова частина того укладу.

Ми, українці, підносимо прапор нашої боротьби за свободу народів та людини.

Розвалюючи назавжди жакливу тюрму народів — московську імперію — творимо новий справедливий лад і кладемо основи нового політичного укладу в світі.

I

Боремося за визволення українського народу та всіх поневолених Москвою народів.

Боремося проти московського імперіялізму всіх видів, а зокрема проти більшовицького, що довів національно-політичний, релігійний, культурний, соціальний і господарський гнет до крайніх меж.

II

Несемо новий лад Східній Європі й підмосковській Азії.

Несемо всім поневоленим Москвою народам свободу творити власне життя на рідній землі по своїй вольній волі.

Несемо безпеку всім загрозеним Москвою народам.

III

Кличемо революціонерів усіх поневолених Москвою народів до спільної боротьби та співпраці з українськими революціонерами-націоналістами.

Тільки Україна є правдивим союзником усіх поневолених і загрозених Москвою народів у їх боротьбі з московсько-більшовицьким імперіялізмом.

IV

Українці силою об'єктивних умовин є авангардом усіх поневолених Москвою народів у їх боротьбі за повне визволення.

Українці на землях поневолених Москвою народів стають у перші лави їх революційної боротьби.

Кличемо всіх українців — де вони не жили б — ставати у бойові лави Фронту Української Національної Революції.

V

Творимо в Україні один спільний Фронт боротьби всіх селян, робітників і трудової інтелігенції проти московсько-більшовицького гнету й визиску.

За свою владу, за землю, за людське життя!

VI

Боремося:

проти крайнього пониження людини в її праці та в її хаті,
проти ограблення її з усякої радости життя,
проти поголовного ожебрачування громадян,
проти обтяжування жінок найтяжчими обов'язками під брехливою заслоною «урівноправнення»,
проти злочинного оглуплювання дітей і молоді брехливою більшовицькою «наукою», газетою, кіном, радіом, театром, мітингами та всією безтолковою агіткою сталінського режиму.

Боремося:

за гідність і свободу людини,
за право визнавати одверто свої переконання,
за свободу всіх віроісповідань,
за повну свободу совісти.

VII

Боремося:

проти тиранії і терору більшовицької кліки,
проти жакливого режиму НКВД у колгоспах, фабриках, заводах, армії, флоті, партії, комсомолі, школі і хаті.

Боремося:

за право працюючих виявляти одверто свої політичні переконання словом і друком, відбувати свобідно прилюдні збори, та творити свої політичні, громадські та професійні організації.

VIII

Боремося:

проти економічного грабежу України та всіх поневолених Москвою народів,
проти невірництва у колгоспах, радгоспах, фабриках і заводах,

проти ограблювання громадян із злидених здобутків важкої праці,

проти насильного виселювання з рідних земель.

Боремося за те, щоб кожний поневолений Москвою народ міг повні користуватися багатствами своєї рідної землі та здобутками своєї щоденної праці.

ІХ

Віriamo і знаємо, що близький вже час, коли здійсниться завітня мрія наших батьків і з крові довгої черги героїчних поколінь спалахне вогонь народнього гніву.

Встане Україна і розвіє тьму неволі!

І тільки через повний розвал московської імперії і шляхом Української Національної Революції та збройних повстань усіх поневолених народів здобудемо Українську Державу та визволимо поневолені Москвою народи.

Українці й усі гноблені Москвою народи!

Ставайте до нещадної боротьби з московсько-більшевицьким гнетом!

Валіть московську тюрму народів!

Свобода всім поневоленим!